

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษาสังกัด
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เขตภาคเหนือตอนบน
Factors Affecting Effectiveness of Administration Schools
Under Local Administrative Organizations in the Upper Northern

วัฒนา จันทนุพาน¹

สมบูรณ์ ตันยะ² ศรุดา ชัยสุวรรณ³ วรสิทธิ์ รัตนวราหะ⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยการบริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบน 2) ศึกษาประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบน 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบน และ 4) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การบริหารสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ สถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบน จำนวน 118 แห่ง ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วยผู้อำนวยการสถานศึกษา 118 คน ประธานคณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 118 คนและครู จำนวน 118 คน รวม 354 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ การตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.80-1.00 มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ 0.98 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความสัมพันธ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัจจัยภายในการบริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดด้านครู รองลงมาคือด้านผู้บริหาร และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านสถานศึกษา ส่วนปัจจัยภายนอกการบริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ย

¹ นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์ดุสิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำคณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา

⁴ อาจารย์ ดร. ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

มากที่สุดด้านความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง รองลงมาคือด้านสังคม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านเศรษฐกิจ

2. ประสิทธิภาพของการบริหารการสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดด้านความสามารถของสถานศึกษาในการดำรงรักษาแบบแผนทางวัฒนธรรม รองลงมาคือด้านความสามารถของสถานศึกษาในการบรรลุเป้าหมาย และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านความสามารถของสถานศึกษาในการบูรณาการ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารการสถานศึกษา กับ ประสิทธิภาพของการบริหารการสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบน ปรากฏว่า ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกกับประสิทธิผลประสิทธิผลของการบริหารการสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบนโดยภาพรวมสัมพันธ์ กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกค่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในระดับ 0.476 ถึง 0.963

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารการสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบนได้มากที่สุด ที่ระดับ 0.01 คือ ปัจจัยด้านการเมือง (Xg) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) เป็น .154 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การถดถอยรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เป็น .194 นอกจากนี้ปัจจัยด้านครู (Xc) ด้านผู้บริหาร (Xb) ด้านสถานศึกษา (Xa) ด้านนักเรียน (Xd) สามารถร่วมพยากรณ์ประสิทธิผลของการบริหารการสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบน และสามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = .154 (Xg) + .216 (Xc) + .165 (Xb) + .191 (Xa) + .147 (Xd)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .194 (Xg) + .239 (Xc) + .199 (Xb) + .207 (Xa) + .166 (Xd)$$

คำสำคัญ : ปัจจัย ประสิทธิภาพของการบริหารการสถานศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

The purposes of this research were as follows:1) to study factors of administration schools with local administrative organizations in the Upper northern 2) to study effectiveness of administration schools with local administrative organizations in the Upper northern 3) to study the relationship between factors of administration schools and effectiveness of administration schools with local administrative organizations in the Upper northern, and 4) to study factors affecting effectiveness of administration schools with local administrative organizations in the Upper northern.

The sample consisted of 118 schools under local administrative organization. In each school, the school director or acting school director, teacher as the head of academic division, and president of school boards or acting one (1 person each group) were key informants. The research instrument used in this study was questionnaire with rating scales, those questions were arranged in 2 aspects ; Internal and External Factors, and effectiveness of administration schools, The content validity of the questionnaire was evaluated by 5 experts to find its validity and the index item-objective congruence (IOC) value ranking from 0.80 - 1.00, and had high internal reliability, with Cronbach's alpha as 0.988. The statistical methods used to analyze the quantitative data were frequency, percentage, mean score and standard deviation, pearson's product moment correlation, stepwise multiple regression analysis.

The results finding follows:

1. The study showed that the overall internal factors of administration schools with local administrative organizations in the upper northern was at high level. The highest mean of factors of administration schools was teacher aspects, the second highest mean was administrators aspects, and the lowest mean was schools aspects. The study showed that the overall external factors of administration schools with local administrative organizations in the upper northern was at high level. The highest mean of factors of administration schools was the parents' relationship aspects, the second highest mean was social aspects, and the lowest mean was economic aspects.
2. The study showed that the overall effectiveness of administration schools with local administrative organizations in the upper northern was at high level. The highest mean of factors of administration schools was the ability of schools to maintaining ancient culture heritage, the second highest mean was the ability of schools to goal achievement, and the lowest mean was the ability of schools to integrate.
3. The correlation coefficient of internal and external factors between administration factors and effectiveness of administration schools with local administrative organizations in the upper northern overall had the positive relations ranging from moderate to higher level with statistical significance at the .01 level, The correlation coefficient between 0.476 - 0.963.

4. Factors affecting effectiveness of administration schools with local administrative organizations in the upper northern were 4 factors, and the most affecters were political factors (Xg) with statistical significantly at the 0.01 level, The Multiple correlation coefficient (R) was 0.154, and the multiple regression coefficients with a standard score (β) of 194. In addition, teachers factors (Xc), administrators factors (Xb), schools factors (Xa) and students factors (Xd) could jointly predict the effectiveness of administration schools with local administrative organizations in the upper northern, and could be formed as the regression equations of unstandardized score and standardized score as

The regression equation or predicting equation in raw scores was the following:

$$Y = .154 (Xg) + .216 (Xc) + .165 (Xb) + .191 (Xa) + .147 (Xd)$$

The regression equation in standard scores was the following :

$$Z = .194 (Xg) + .239 (Xc) + .199 (Xb) + .207 (Xa) + .166 (Xd)$$

Keywords : Factors, Effectiveness of Administration Schools, Local Administrative Organizations.

บทนำ

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญของการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ดังปรากฏในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 49 ซึ่งได้กำหนดไว้ว่าบุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่า 12 ปีที่รัฐจะจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย (ราชกิจจานุเบกษา, 2550) สถานศึกษาเป็นองค์กรในระบบการศึกษาที่มีความใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุดและที่มีความสำคัญที่ควรได้รับการพัฒนาให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานในการพัฒนาคุณภาพนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการศึกษาวิจัยทิศทางการศึกษาและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาไทยในอนาคต รวมทั้งจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เพื่อจัดทำข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) สถานศึกษาควรให้ความสำคัญด้านคุณภาพของนักเรียนในการจัดการศึกษาครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องอบรมสั่งสอนนักเรียนให้มีความรู้และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายการจัดการศึกษาของชาติ (ทรงพล เจริญคำ, 2552)

ความเป็นเลิศของในการจัดการศึกษาให้เกิดคุณภาพและประสิทธิผล จึงเป็นหน้าที่ในการมีส่วนร่วมในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องขององค์กรทางการศึกษาทุกระดับ (C, Saruda, 2016) ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นและเป็นหน้าที่หลักที่องค์กรทางการศึกษาต้องรับผิดชอบในการวางนโยบาย การบริหารจัดการด้านการศึกษาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา เพราะเป็นกระบวนการที่มุ่ง

พัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่มีคุณภาพมีความสามารถเต็มศักยภาพ มีการพัฒนาที่สมดุลทั้งสติปัญญา จิตใจ ร่างกาย และสังคม เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาการเจริญเติบโต เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทาง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในยุค ทศวรรษที่ 21 พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มีเจตนารมณ์ที่ต้องการเน้นย้ำว่า (มาตรา 6) การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมใน การดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมี ความสุข โดยกำหนดรายละเอียดการจัดระบบ การศึกษาไว้ในมาตรา 9(6) กำหนดการจัดระบบ โครงสร้าง และ กระบวนการจัดการศึกษาเน้นการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กร ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถาน ประกอบการ และ สถาบันสังคมการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาบนพื้นฐานของปัจจัย และ กระบวนการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงคุณภาพการศึกษา ที่ยั่งยืนและต่อเนื่อง

ผู้บริหารจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับคุณค่าที่เชื่อมโยงระหว่างปัจจัย กระบวนการกับการ นำไปสู่การปฏิบัติจริงที่เหมาะสมสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาแต่ละแห่ง จากการศึกษาแนวคิด และงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา ได้ข้อสรุปว่าคุณภาพการศึกษา เป็นผลผลิตที่เกิดจากการดำเนินการจัดการศึกษาของสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมี ปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การจัดการศึกษาหลายด้านด้วยกัน ทั้งนี้คุณภาพการศึกษามี ความสัมพันธ์กับปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการศึกษา (Haydren and Thomson, 2007 : 7) แนวคิด ของของ ฮอยและมิสเกล (Hoy & Miskel, 2008 : 294) ที่พบว่าประสิทธิผลขององค์กรหรือโรงเรียน เป็นผลผลิตที่เกิดจากการดำเนินการจัดการศึกษาของโรงเรียนซึ่งพิจารณาจากการบรรลุเป้าหมาย การบริหารภายใน การปรับตัว และความพึงพอใจ และผลผลิตที่สำคัญคือคุณลักษณะและผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน (Owens, 2004 ; Hoy & Miskel, 2008)

จากพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ มีอำนาจหน้าที่ ในการจัดระบบการ บริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนโดยถือว่าการจัดการศึกษาเป็นส่วน หนึ่งของการบริการสาธารณะสอดคล้องกับ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2545-2559 ได้กำหนด นโยบายให้กระจายอำนาจการจัดการศึกษาไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษาและองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ให้มีความคล่องตัว และมีอิสระในการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ คุณภาพและ มาตรฐานและได้กำหนดยุทธศาสตร์ส่งเสริมการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการ จัดและสนับสนุนการจัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลาย มีคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาให้ เหมาะสมและตรงตามความต้องการ โดยกำหนดมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับ มาตรฐานการศึกษาของชาติเพื่อให้สถานศึกษาในสังกัดใช้เป็นหลักในการเทียบเคียง ส่งเสริมกำกับ

ดูแล ตรวจสอบ ประเมินผลและประกันคุณภาพการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553) เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคโลกาภิวัตน์ โดยการศึกษาจะต้องมีเป้าหมายเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สูงขึ้น ให้มีมาตรฐานสูงเทียบเท่าสากล อีกทั้งยังต้องสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจ การเมือง และความคาดหวังของสังคมไทยในการพัฒนาประเทศมุ่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นหลัก ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่หลักที่องค์กรด้านการศึกษาจะต้องรับผิดชอบในการวางนโยบาย การบริหารจัดการด้านการศึกษาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้นจึงเกิดประเด็นที่ควรศึกษาต่อไปว่า ปัจจัยใดที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษาสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบนเพื่อเป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษาที่สังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยการบริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เขตภาคเหนือตอนบน
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบน
4. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบน

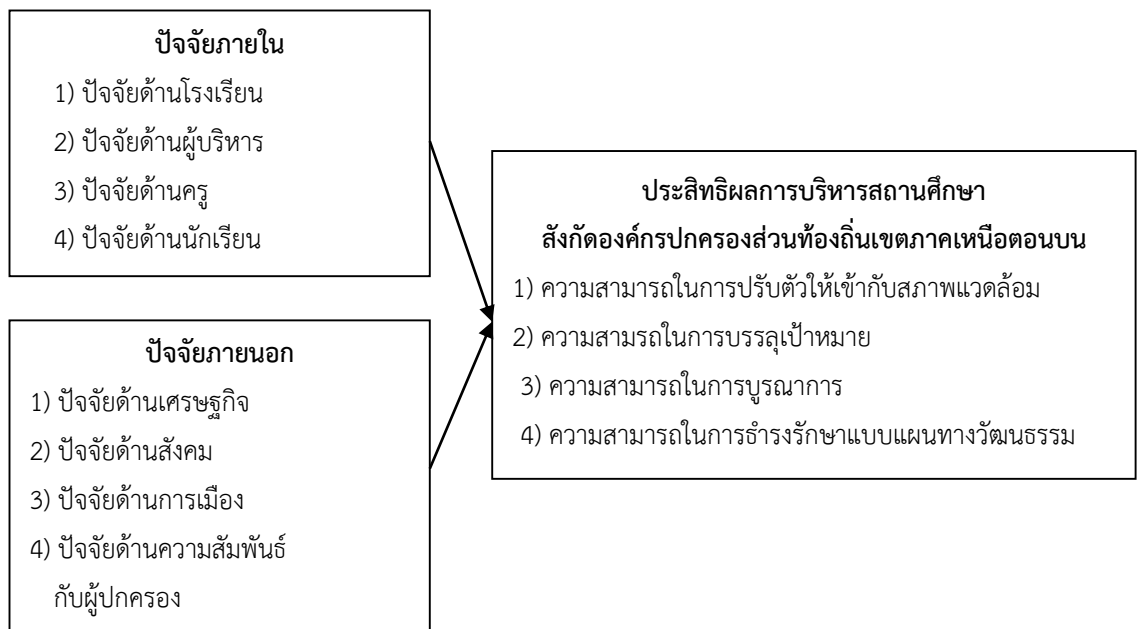
ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ได้แก่ สถานศึกษาสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบน ปีการศึกษา 2559 จำนวน 200 โรงเรียน จากสถานศึกษาในจังหวัดจำนวน 8 จังหวัด เชียงราย เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง พะเยา แม่ฮ่องสอน แพร่ และน่าน โดยวิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยการเปิดตาราง เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นโรงเรียน 132 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน ประธานกรรมการสถานศึกษา จำนวน 1 คน และครู จำนวน 1 คน รวมสถานศึกษาละ 3 คน ได้มาโดยการสุ่มได้โรงเรียนแล้วจึงเก็บข้อมูลจากผู้อำนวยการสถานศึกษา ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาและครูรวมทั้งสิ้น 396 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้พิจารณาเลือกใช้แนวคิดของ Robbins (2005) มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารซึ่งจะสามารถศึกษาได้ครอบคลุมทั้งองค์การและได้ปรับปรุงให้เป็นกรอบปัจจัยภายในการบริหารสถานศึกษาได้แก่ ด้านสถานศึกษา ด้านผู้บริหาร ด้านครู และด้านนักเรียน ส่วนปัจจัยภายนอกการบริหารสถานศึกษาได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมือง และด้านความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง ส่วนด้านประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษาใช้กรอบแนวคิดของ Hoy and Miskel (2001) โดยพิจารณาประสิทธิผลจากความสามารถในการทำ 4 ประการคือ 1) ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม 2) ความสามารถในการบรรลุเป้าหมาย 3) ความสามารถในการบูรณาการ 4) ความสามารถในการธำรงรักษาแบบแผนทางวัฒนธรรม กรอบแนวคิดในการวิจัยแสดงดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษาสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นภาคเหนือตอนบนเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากร ได้แก่ สถานศึกษาสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบน ปีการศึกษา 2559 จำนวน 200 โรงเรียน จากสถานศึกษาในจังหวัดจำนวน 8 จังหวัด เชียงราย เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง พะเยา แม่ฮ่องสอน แพร่ และน่าน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบน จำนวน 200 โรงเรียน โดยวิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางจี้และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นโรงเรียน 132 โรงเรียน

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ที่เกี่ยวข้องโรงเรียนละ 3 คน ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน ประธานกรรมการสถานศึกษา จำนวน 1 คน และครู จำนวน 1 คนซึ่งได้มาโดยการสุ่ม ได้โรงเรียน แล้วจึงเก็บข้อมูลจากผู้อำนวยการสถานศึกษา ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาและครู รวมทั้งสิ้น 396 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ชื่อโรงเรียน เป็นแบบเติมคำ ส่วน ตำแหน่ง จังหวัด อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ด้านการศึกษา ลักษณะ เป็นแบบเลือกตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปัจจัยการบริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เขตภาคเหนือตอนบน ประกอบด้วยข้อคำถามปัจจัยภายในการบริหารสถานศึกษาและปัจจัยภายนอก การบริหารสถานศึกษา ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิค-เอิร์ท (Likert)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบนลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิค-เอิร์ท (Likert)

ตอนที่ 4 เป็นข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษาที่สังกัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended)

การหาคุณภาพของเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้

ผู้วิจัยหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และมีความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

1. การหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน การหาค่าดัชนีความเที่ยงตรง ตามเนื้อหา (Content Validity) (Index of Item-Objective Congruence : IOC) โดยได้ค่าความ สอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.8-1.00

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับ ผู้อำนวยการสถานศึกษา ประธานคณะกรรมการสถานศึกษา และครูสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำข้อมูลที่นำมาใช้วิเคราะห์ หาความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - coefficient) ตาม

วิธีการของครอนบาค (Cronbrach) ทั้งรายด้านและโดยรวมได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ทั้งฉบับ 0.988

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยกับสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง จำนวน 396 ชุด และการติดตามขอรับแบบสอบถาม กลับคืนมา โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 356 ชุด คิดเป็นร้อยละ 89.89 แต่เป็นฉบับที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 354 ชุด คิดเป็นร้อยละ 89.39 ของกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean, \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แปลผลค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554)

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean, \bar{X}) ค่าร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation, S.D.)

สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ได้แก่ สถิติความสัมพันธ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยภายในการบริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดด้านครู รองลงมาคือด้านผู้บริหาร และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านสถานศึกษา ส่วนปัจจัยภายนอกการบริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดด้านความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง รองลงมาคือด้านสังคม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านเศรษฐกิจ

2. ประสิทธิภาพของการบริหารการสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดด้านความสามารถของสถานศึกษาในการดำรงรักษาแบบแผนทางวัฒนธรรม รองลงมาคือด้านความสามารถของสถานศึกษาในการบรรลุเป้าหมาย และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านความสามารถของสถานศึกษาในการบูรณาการ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบน ปรากฏว่า ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกกับประสิทธิผลประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบนโดยภาพรวมสัมพันธ์ กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกค่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในระดับ 0.476 ถึง 0.963

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบนได้มากที่สุด ที่ระดับ 0.01 คือ ปัจจัยด้านการเมือง (Xg) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) เป็น .154 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การถดถอยรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เป็น .194 นอกจากนี้ปัจจัยด้านครู (Xc) ด้านผู้บริหาร (Xb) ด้านสถานศึกษา (Xa) ด้านนักเรียน (Xd) สามารถร่วมพยากรณ์ประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบน และสามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = .154 (Xg) + .216 (Xc) + .165 (Xb) + .191 (Xa) + .147 (Xd)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .194 (Xg) + .239 (Xc) + .199 (Xb) + .207 (Xa) + .166 (Xd)$$

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยภายในการบริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดด้านครู รองลงมาคือด้านผู้บริหาร และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านสถานศึกษา สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุขคะเสริม สิทธิเดช และ ธร สุนทรายุทธ (2556) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดแผนกศึกษาธิการแขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง ปัจจัยด้านผู้บริหารและปัจจัยด้านครูผู้สอน ส่วนปัจจัยภายนอกการบริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดด้านความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง รองลงมาคือด้านสังคม สอดคล้องกับผลงานวิจัยของจิระวัฒน์ วงกะ (2558) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ในเขตจังหวัดภาคเหนือในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้านทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนมีการรับฟังความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะจากผู้ปกครอง การให้ผู้ปกครองเข้าร่วม กิจกรรมของโรงเรียน มีการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่าง โรงเรียนและผู้ปกครอง สร้างความสัมพันธ์ที่ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง การให้บริการทางวิชาการกับ ชุมชน การรับฟังความคิดเห็นของชุมชนที่มีต่อโรงเรียน การแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างโรงเรียนกับชุมชนมี ความสัมพันธ์ที่ระหว่างโรงเรียนกับ

ชุมชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบนเพราะเป็นการร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง โดยเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในการช่วยพัฒนาและจัดการศึกษาแก่บุตรธิดาของตน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านเศรษฐกิจ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสาวิตรี จันทอม (2556) ที่ศึกษาปัจจัยความเสี่ยงกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 1 พบว่า ตัวแปรปัจจัยความเสี่ยงในสถานศึกษาทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้น ตัวแปรปัจจัยความเสี่ยงด้านปัญหาเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มยุรา ไชยโส (2557) ที่ศึกษาวิจัยเรื่องการปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารงานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ดเขต 3 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากตามลำดับและเมื่อพิจารณาแต่ละปัจจัยเป็นรายข้อพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยด้านผู้บริหารด้านครู บรรยากาศในโรงเรียนสภาพสังคม กระบวนการเรียนการสอนความร่วมมือของชุมชน กระบวนการนิเทศกระบวนการบริหารและสภาพเศรษฐกิจ

2. ประสิทธิผลของการบริหารการสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดด้านความสามารถของสถานศึกษาในการธำรงรักษาแบบแผนทางวัฒนธรรม รองลงมาคือด้านความสามารถของสถานศึกษาในการบรรลุเป้าหมาย สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุนทร กุญชร (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชัยภูมิ พบว่า การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อระดับประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชัยภูมิมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ตามโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา ตัวแปรสังเกตได้มีค่าน้ำหนักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว โดยตัวแปรที่มีค่าสูงสุด คือ การบรรลุเป้าหมายของงาน 0.998 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านความสามารถของสถานศึกษาในการบูรณาการ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จิตพทย์ รุณกระโทก (2558) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อำนาจของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่าประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ประสิทธิภาพด้านการปรับตัว รองลงมาคือ ประสิทธิภาพด้านการมีจิตมุ่งสู่องค์กร และค่าเฉลี่ย ลำดับสุดท้ายคือ ประสิทธิภาพด้านการบูรณาการ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบน ปรากฏว่า ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกกับประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขต

ภาคเหนือตอนบน โดยภาพรวมสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ บัณฑิตาภรณ์ ศรีคำภา (2558) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับการบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร พบว่า ปัจจัย ทางการบริหารมีความสัมพันธ์ทางบวก ระดับปานกลางกับการบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบนได้มากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการเมือง นอกจากนี้ปัจจัยด้านครู ด้านผู้บริหาร ด้านสถานศึกษา ด้านนักเรียนสามารถร่วมพยากรณ์ประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนบน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จิตรี รัตนภู่อึ้ง (2554) ที่ศึกษาปัจจัยทางการบริหารกับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ปัจจัยทางการบริหารด้าน โครงสร้างองค์กร มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยทางการบริหารด้านการติดต่อสื่อสาร มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ลำดับถัดมา คือ ปัจจัยทางการบริหารด้านวัฒนธรรมองค์กร มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ยุทธศักดิ์ ไชยสีหา (2556) ที่ศึกษาปัจจัยพฤติกรรมของผู้บริหาร พฤติกรรมของ ครู และการบริหารโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ในเขตจังหวัดภาคเหนือระดับสูงมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำข้อค้นพบที่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษาไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการบริหารงานของสถานศึกษาให้ เกิดประสิทธิผลและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

2. ควรจะศึกษาในเชิงคุณภาพ เพื่อพัฒนา ประสิทธิผลของการบริหารจัดการศึกษาสังกัดสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนล่าง หรือ ข้อจำกัดของขนาดการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3. ควรใช้เป็นแนวทางการวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาตามขนาดที่แตกต่างกัน ในระดับเขตพื้นที่การศึกษาที่แตกต่างกัน เพื่อทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของปัจจัยที่ศึกษาในการพัฒนาประสิทธิผลขนาดของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน ในระดับภูมิภาคที่ต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ผลการศึกษาระดับประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษา พบว่าความสามารถของสถานศึกษาในการธำรงรักษาแบบแผนทางวัฒนธรรม รองลงมาคือด้านความสามารถของสถานศึกษาในการบรรลุเป้าหมาย มีค่าระดับประสิทธิผลสูงสุด ดังนั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาโรงเรียน

ควรนำผลการวิจัย ไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดเป้าหมายหรือกลยุทธ์ เพื่อการพัฒนาประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษาอย่างจริงจังต่อไป

2. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ศึกษาจากผู้ให้ข้อมูล เฉพาะผู้อำนวยการสถานศึกษา ประธานกรรมการสถานศึกษาและครู ดังนั้นหากมีการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stake holder) กลุ่มอื่นๆ ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและข้อมูลเชิงกว้างที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยได้อีกวิธีหนึ่ง

3. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถของสถานศึกษาในการบูรณาการทั้งในสังกัดองค์กรการศึกษาที่แตกต่างกัน

4. ควรทำการวิจัยในประเด็นเดียวกัน โดยเพิ่มตัวแปรที่น่าสนใจ และควรศึกษาในเชิงพหุระดับ เช่น ระดับสถานศึกษา ระดับผู้บริหาร ระดับห้องเรียน และระดับนักเรียน จะได้ข้อค้นพบที่ละเอียดขึ้นหรือศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาในเชิงลึกทั้งนี้จะได้ยืนยันข้อค้นพบว่าตรงกันหรือแตกต่างกัน

บรรณานุกรม

- จิตพทย์ รุณกระโทก. (2558). “ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อำนาจของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2.” วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ . 5(2) : 87-99.
- จิตรี รัตนภูเพ็ชร. (2554). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จิระวัฒน์ วังกะ. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ในเขตจังหวัดภาคเหนือในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทรงพล เจริญคำ. (2552). รูปแบบความเป็นเลิศของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิตภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- มยุรา ไชยโส. (2557). “การปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารงานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ดเขต 3.”วารสารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฉบับพิเศษ) : 1054-1067.

- มูลนิธิส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2542). **พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ : มูลนิธิส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2550). **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550**. (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 124 ตอนที่ 47 ก วันที่ 24 สิงหาคม 2550).
- สาวิตรี ใจวันหอม. (2556). **ปัจจัยความเสี่ยงกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 1**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุชกะเสริม สิทธิเดช, ธร สุนทรายุทธ. (2556). “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดแผนกศึกษาธิการแขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว.” **วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม**. 9(1) : 96-106
- สุนทร กุญชร. (มกราคม – มิถุนายน 2558). “ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชัยภูมิ.” **วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยปทุมธานี**. 7(1) : 14-22.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545**. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). **แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2545-2559): ฉบับสรุป**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). **รายงานการติดตามการจัดการศึกษา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปี 2551**. กรุงเทพฯ : สำนักประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- Hayden, M. C. and Thompson, J. J. (2007). “Policy-Making in Practice: Issues Arising from Evaluation of the Welsh Baccalaureate.” **Welsh Journal of Education**, 14 (1) : 85-99.
- C, Saruda. (2017). “Organization Development for the Excellence on Thailand Quality Award of Thai Private Universities.” **The 5th International Conference on Education, Psychology and Society (ICEEPS 2017)** January 19-21, 2017, Sapporo Convention Center, Hokkaido, Japan. Hokkaido : Higher Education Forum (HEF). Education Criteria for Performance Excellence, 2013-2014).
- Hoy, W.K., and Miskel, C.G., (2001). **Educational Administration : Theory Research and Practice. 6ted**. New York : McGraw-Hill.
- _____. Hoy, W. K. & Miskel, C. G. (2008). **Educational administration: Theory, research, and practice, 8th edition**. New York: McGraw-Hill.

- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). "Determining Sample Size for Research Activities." **Educational and Psychological Measurement**. 30(3), pp. 607-610.
- Owens, S. (2004, January-March). "Sitting, Sustainable Development and Social Priorities," **Journal of Risk Research**. 7(2) : 61-63.
- Stephen P. Robbins. (2005). **Organizational Behavior**. Upper Saddle River, N.J. Pearson/Prentice Hall.